

همراه با برنامه «هماهنگ»، مسابقه‌ای برای اجراهای خلاق سرود

حضور مؤثر خانم‌ها و اقوام مختلف در هماهنگ

نیره رضایی مطلق - پیش از این اولین تصویری که از سرود به ذهن ما می‌رسید همان اجراهای بچه‌ها سرصف مدرسه و یا شرکت در برنامه‌های کانون‌های فرهنگی برای پر کردن اوقات بود. اما چند سالی است که به دلیل تعبیر مقام معظم رهبری از سرود به عنوان هنر تأثیرگذار و ظرفیت هنری گرانبها برای گسترش ارزش‌های معرفتی و عملی، سرود به یک مفهوم جدی برای گروه‌های کودک و نوجوان تبدیل شده است. در این میان تلویزیون هم تلاش کرده با پخش برنامه‌های متنوع به سرود اهمیت بدهد که سرآمد این برنامه‌ها برنامه «هماهنگ» است که یک مسابقه استعدادیابی در زمینه سرود است که گروه‌های سرود از نقاط مختلف ایران در اجرای زنده با هم رقابت کنند. تا به امروز برنامه‌های متنوع رادیویی و تلویزیونی استعدادیابی در زمینه‌های خوانندگی، گویندگی، نویسندگی، ورزشی و... تولید شده اما در حوزه سرود «هماهنگ» اولین برنامه استعدادیابی است که این روزها روی آنتن شبکه نسیم می‌رود این موضوع را باید به فال نیک گرفت که اتفاق تازه‌ای در تلویزیون است و این اتفاق خوب این نوید را می‌دهد که برنامه‌سازان حتی در ساخت برنامه‌های استعدادیابی به دنبال ایده‌های تازه هستند تا بتوانند از این طریق مخاطبان را جذب کنند. خبرنگار صبا برای بررسی چالش‌ها و نحوه ساخت این برنامه، با سید محمد صادق حسینی تهیه‌کننده و مهدیار عقابی کارگردان این برنامه گفت‌وگو کرده است که در ادامه می‌خوانید.

محمد صادق حسینی:

سرود، هنر مردمی است

ایده شکل‌گیری برنامه هماهنگ چگونه شکل گرفت؟

حدود ۴ سال پیش ایده برنامه‌ای تلویزیونی با محوریت استعدادیابی گروه‌های سرود در مؤسسه ماؤا که زیرمجموعه سازمان اوج است و سال‌هاست در حوزه سرود کار می‌کند شکل گرفت. در آن مقطع می‌خواستیم برنامه‌ای را روی آنتن ببریم که استعدادهای کودکان و نوجوانان در این حوزه را کشف می‌کرد اما همزمانی این ایده با پخش برنامه‌های استعدادیابی در تلویزیون ما را منصرف کرد و فکر کردیم فعلا دست نگه داریم تا اینکه از سال پیش دوباره این ایده قوت گرفت و ما زمان را برای تولید این برنامه مناسب دیدیم.

جامعه هدف شما بیشتر نوجوانان بودند؟

این برنامه متعلق به نوجوانان است در عین حال می‌خواستیم به اهمیت موسیقی و سرود در برنامه اشاره کنیم و تمام حرفمان به نوجوانان این بود که شما می‌توانید خیلی جدی وارد فضای حرفه‌ای موسیقی و سرود شوید. و از آنجا که امکان حضور بعضی از گروه‌ها به تهران برای شرکت در برنامه ممکن نبود، برای شناسایی آنان به مناطق کشور سفر کردیم.

شروع کارتان چگونه بود؟

یکی از مباحث این مسابقه مرکزریزی یا همان شعار عدالت‌محوری در صداوسیما بود. ما می‌توانستیم یک فراخوان بدهیم و در تهران بمانیم و اعلام کنیم هر کسی که فکر می‌کند استعداد دارد، بیاید. اما خودمان آستین بالا زدیم یک کارناوال برای کشف استعدادها راه‌انداختیم. ۱۴ هزار کیلومتر را طی کردیم تا استعدادها را از نقاط مختلف ایران پیدا کنیم. نزدیک به ۱۲۰ نفر از عوامل جدی بدنه تلویزیون با ۱۶ دوربین دو ماه از زندگی عادی خود را زدند به دوردست‌ترین شهرها و جاهایی که شاید کمتر کسی به ذهنش برسد رفتیم. در

واقع گروه‌مان کار جهادی کرد و مرحله مقدماتی این مسابقه که کشف استعدادها و شناسایی آن‌ها از نقاط مختلف ایران بود شکل گرفت.

ماحصل مرحله مقدماتی چه بود؟

طرح برنامه شهریور سال ۱۴۰۰ نوشته شد و بعد از شش ماه کار پژوهشی، ضبط برنامه را شروع کردیم. در این مدت به ۱۰ نقطه از کشور سفر کردیم در بیشتر شهرها به دلیل مدیریت هزینه‌ها دو روز مستقر می‌شدیم و گروه‌ها را مشاهده و بررسی می‌کردیم.

در هر شهر چند گروه شناسایی کردید؟

در هر شهر بین ۹ تا ۱۲ گروه سرود را شناسایی کردیم. در برخی شهرها گروه‌ها کم بودند اما حق‌شان بود که فرصت بروز استعداد را داشته باشند و ما دریغ نمی‌کردیم. گروه‌هایی در استودیوی سیار ما شرکت کردند که بضاعت مالی‌شان امکان حضور در تهران را به آنان نمی‌داد. محال بود این استعدادها را در تهران کشف می‌کردیم. حتی خیلی از گروه‌هایی که به مرحله استودیویی رسیدند، اولین بار بود به تهران می‌آمدند.

نحوه فراخوانتان در شهرها چگونه بود؟

قبل از برگزاری برنامه «هماهنگ» به نهادهایی مانند کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، آموزش و پرورش، حوزه هنری، مساجد، بسیج و... سر زدیم و دعوت کردیم اگر کسی در حوزه سرود استعدادهایی را می‌شناسد، به برنامه بیاید. نزدیک به ۶۰۰ گروه نمونه کار فرستادند که پس از سفر ما به شهرها و ارزیابی اجراهای آنان ۱۰۰ گروه انتخاب فرصت اجرا مقابل دوربین مرحله مقدماتی برنامه را بدست آورده به استودیوی سیار ما راه یافتند و در نهایت ۳۶ گروه برای رقابت اصلی هماهنگ انتخاب شده وارد مرحله استودیویی شدند.

ارزیابی‌تان از استعدادهایی که در شهرستان‌ها و روستاها

وجود دارد چیست؟

بدیهی است که اول کار فکر می‌کردیم اغلب این استعدادها در شهرهای بزرگ و یا کانون‌های دولتی و نهادهای مختلف خواهند بود اما به جرأت می‌گویم که در کمال شگفتی می‌دیدیم در از شهرهای کوچک، روستاها و مناطق عشایرنشین چه گروه‌های تأثیرگذاری هستند که اغلبشان به مرحله نهایی هماهنگ راه یافتند.

به نظر تجربه ارزنده‌ای نصیب‌تان شد که مرحله انتخاب را به شکل سیار برگزار کردید؟

این اولین باری بود که چنین اتفاقی در حوزه برنامه‌سازی رقم خورد. ما هیچ تجربه‌ای در این زمینه نداشتیم و به نوعی نگاه جهادی و مردمی را در پس کارهایمان حفظ کردیم. چون نمونه قبلی وجود نداشت و کسی نبود که بتواند به ما مشورت بدهد تا بتوانیم تجربه‌ای را به کار اضافه کنیم سعی کردیم خودمان برای اولین بار تجربه کنیم و چقدر این تجربه ارزنده بود و مطمئن هستم گروه‌های برنامه‌ساز بعد از ما از این تجارب استفاده خواهند کرد.

شاید بهتر بود این سؤال را ابتدای گفت‌وگو می‌پرسیدم که چرا سرود، محور این مسابقه شد؟

اساساً هنر زمانی اثرگذار است که ابتدا برای خود هنرمند دغدغه ایجاد کند و او را به چالش وادارد. اجرای سرود از ابتدا مردمی‌ترین قالب هنری بود و اوجش در دهه ۶۰، دوران انقلاب و بعد از انقلاب شکل گرفت چون حرف خود مردم در سرودها زده می‌شد. اما پس از آن به دلیل عدم مراقبت و توجه صرفاً سفارشی‌سازی شد و عملاً سازمان‌ها و ارگان‌ها در مناسبت‌ها سفارش اجرای سرود می‌دادند و همین عامل اصلی انزوای مردم از این هنر شد به طوری که خیلی وقت‌ها خود اعضای گروه‌های سرود هم نمی‌دانستند چه چیزی می‌خوانند، یعنی کاری به آنها سفارش داده می‌شد که در فلان مناسبت بخوانند، آن‌ها هم همان را تمرین و بعد اجرا می‌کردند.